

ΟΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΕΝΟΣ ΠΑΙΔΙΟΥ

Των Αλέξανδρου-Παναγιώτη Γκολέμη, Ευάγγελου Δήμα, Γεώργιου Παπαβασιλείου

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- Α) ΓΙΩΡΓΟΣ: ΠΑΤΕΡΑΣ
- Β) ΣΤΕΛΑ: ΜΗΤΕΡΑ
- Γ) ΝΙΚΟΛΑΣ: ΓΙΟΣ
- Δ) Κ.ΜΑΡΙΑ: ΔΑΣΚΑΛΑ

Σκηνοθετικές οδηγίες:

Η οικογένεια ζει σε μια παλιά πολυκατοικία στην Αθήνα.

Η ιστορία διαδραματίζεται στο υπόγειο μιας παλιάς πολυκατοικίας στην Αθήνα.

Αυτή η οικογένεια αντιμετωπίζει προβλήματα με τα οικονομικά τους καθώς και με τον τρόπο ζωής τους.

ΜΗΤΕΡΑ:

Νικόλα, ετοιμάσου για το σχολείο. Θα αργήσεις!

ΝΙΚΟΛΑΣ:

Αμέσως, μαμά.

ΜΗΤΕΡΑ:

Βιάσου λίγο γιατί σε λίγο θα αρχίσει το μάθημα.

ΝΙΚΟΛΑΣ:

Εντάξει.

Όταν έφτασε στο σχολείο, όλα τα παιδιά άρχισαν να τον κοροϊδεύουν για την ενδυμασία του, όπως συνήθως. Πλέον όμως το είχε συνηθίσει και δεν τον ένοιαζε. Τότε έφτασε και η ώρα να αρχίσει το μάθημα.

Κ. ΜΑΡΙΑ:

Καλημέρα σας παιδιά! Σήμερα θα σας εξετάσω στο μάθημα της Ιστορίας.

Η κυρία άρχισε να ρωτάει ένα-ένα τα παιδιά. Όλα τα παιδιά απάντησαν σωστά εκτός από το Νικόλα.

Κ. ΜΑΡΙΑ:

Νικόλα, έχεις διαβάσει για το σημερινό μάθημα;

ΝΙΚΟΛΑΣ:

Ζητώ συγγνώμη κυρία, δεν πρόλαβα γιατί βοηθούσα τον πατέρα μου στο αγρόκτημα χθες.

Κ. ΜΑΡΙΑ:

Αυτή είναι η 11η φορά που συμβαίνει αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΣ:

Το ξέρω κυρία και δεν θα ξανασυμβεί.

Όταν έφτασε ο Νικόλας στο σπίτι ήταν πολύ στεναχωρημένος με αυτό που έγινε στο σχολείο. Είχε μόνο δύο ώρες να ξεκουραστεί γιατί μετά έπρεπε να βοηθήσει τον πατέρα του στο αγρόκτημα, ώστε να μπορέσουν να πληρώσουν το ενοίκιο.

Όταν γύρισαν το βραδάκι οι δύο στο σπίτι, έκατσε όλη τη οικογένεια στο τραπέζι για φαγητό. Τότε ανακοίνωσε ο πατέρας στον Νικόλα αυτό που ήθελε να του πει εδώ και πολύ καιρό.

ΠΑΤΕΡΑΣ:

Λοιπόν Νικόλα, έχω ακούσει πως στο σχολείο τα πηγαίνεις απαίσια. Έτσι αποφασίσαμε με τη μητέρα σου να σταματήσεις πια να πηγαίνεις σχολείο.

ΝΙΚΟΛΑΣ:

ΜΑ μπαμπά! Εγώ θέλω να πηγαίνω σχολείο και να διαβάζω αλλά δεν βρίσκω τον χρόνο.

ΠΑΤΕΡΑΣ: το ξέρω αγόρι μου. Αλλά βρισκόμαστε σε οικονομική κρίση και σε λίγο δε θα έχουμε να φάμε. Από εδώ και πέρα θα έρχεσαι να με βοηθάς στο αγρόκτημα.

ΝΙΚΟΛΑΣ:

Εντάξει μπαμπά...

Από εδώ και πέρα άρχισε ο Νικόλας και ο πατέρας του να εργάζονται σκληρά! Ως αποτέλεσμα ο Νικόλας όταν ενηλικιώθηκε, πήρε την δουλειά του πατέρα του.

ΤΕΛΟΣ